

326. Örökké Istennel!

1. Ö-rök-ké Is - ten-nel! Ez lé - gyen jel - sza - vam, S az éj - sza-

ká-ban, zord éj-ben Ve - zér - lő csil-la - gom! Ván-dor vagyok csu-

pán Én itt a vi - lá - gon, S U - ram, egy-re kö - zelb hoz - zád Fel -

vo-nom sá - to-rom; Fel-vo-nom, fel-vo-nom, Fel-vo-nom sá - to - rom.

2. Magasba néz szemem, Hazám már int felém,
Hitpályámon gyakran vélem, Hogy már itt fellelém.
Oly sokszor vágyódom, Bár volnék már ott fent,
Te fényes égi városom, Ó, szép Jeruzsálem.
Városom, városom, Ó, szép Jeruzsálem.
3. De sokszor nem látom, Mert köd ül szememre,
S mint Noé galambja szállok Vissza a helyemre.

Majd a vihar után A felhők oszlanak,
És ragyog már a szivárvány, S vége a bánatnak;
Felragyog, felragyog, S vége a bánatnak!

4. Ha megállt már szívem, És a lelkem elszállt,
Ott új élet lesz majd részem, Ott nincsen már halál.
Én hittel látom itt, Mi ott van oly messze:
Mily csodálatos, hogy én is Ott leszek örökre;
Ott leszek, ott leszek Az Úrnál örökre.